

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

ris. Sed fortasse curabo, ne M. Piscator me disputando prævenerit. Fratri autem tuo M. Erasmo, me excusabis, quo minus scriperim; nam & ad scribendum temporis dabatur parum, & meum est hujus hebdomadis curriculum. Non tamen intermittam, proxima occasione. Iste, quem mihi commendaveras, meliore, quam sperasset, ut conjicio, fortuna utitur. Cum enim meam opem coram stipulatus sibi esset, si quid ei eveniret, non tamen eum post hac videt. Ita gaudeo quidem amico tuo res secundas esse, sed doleo non potuisse me tibi ostendere in illo, te ipsum quanti faciam. Salutant vos sobrinus vester Ulricus, & Seb. Müggius. Valere. Argentorato, 5. Martii, 1572.

Hinc ex affe

Johannes Pappus.

Scaliger vobis jam non mittitur, quia tabellarius recusaturus Dn. Doctori videbatur. Quod significandum vobis jussit.

XXXV.

Salutem in Christo.

Transmisit ad me, Clarissime Domine Doctor, frater charissime, subscriptiones Pastorum & ministrorum in urbe & Agro Argentinensi D. D. Wilhelmus, pro qua Filio DEI ago gratias, & ut nos omnes in hoc pio consensu confirmet, oro. Quod ad Illyricum attinet, ut videat, quam nihil à nobis insidiose positum sit, tuum cōsilium secuti verba & mutavimus & quædam adjectimus, quæ speramus D. Illyrico satisfactura. Ut autem in subscriptione copiose de suo studio testetur: se hactenus optima conscientia pro veritate, contra multiplices corruptelas agitatas semper assensum esse, &c. id omnino omittendum existimamus. Non enim hac formula hoc agimus, ut nunc vel ipsum vel alium accusemus vel excusemus, sed consensum in fundamento quæsumus, quo constituto deinceps etiam de altero videbitur. Et quo studio aut quâ conscientia quisque in his certaminibus versatus sit, soli DEO constat, & sufficiat cuilibet intra se testimonium, quod præstat ab aliis prædicari. Tu igitur hoc agas apud Illyricum, ut omisis his verbis in exordio, breviter & simpliciter testetur, se hanc doctrinæ normam amplecti. Similiter quoque Epilogus omitendum erit: denique profiteor, &c. quo in dubium vocat nostrum consensum, ubi de vero sensu horum scriptorum disputat. Meo iudicio tutissimum erit, si scripto sine protestationibus subscribat, quod tu protu sapientia intelligis, & facile curabis;

non

non enim tibi ignota est subscriptionis formula: *Hanc Confessionem ut piam iudeo, ita eam subscribo.* De Confessione & Apologia quod mones, tum curabimus, cum omnium subscriptiones habuerimus, nec de fide nostra dubitetis. Quod si ergo tibi & tuis collegis ad hunc modum probatum fuerit exemplum, tu alia quoque per literas corrigas exempla, ad tuos vicinos missa, idque nulla interposita mora, ne forte & alii hujus instinctu similes excusationes praetexant. Ad Sulcerum quoque meas literas una cum exemplo correcto transmittes Basileam, & eundem rogabis, ut & ipse cum Collegis subscriptat & subscriptionem apud Ministros Ecclesiae in proximis Ecclesiis ad ditionem Rötelensem spectantibus expediat. Est haec quidem molestia aliqua, sed filio DEI gratus & Ecclesiae salutaris labor, quem Dominus compensabit & ego promereret studebo. Bene & feliciter Vale. Et exemplum subscriptum remittas per hunc ipsum nuncium, quod facile fieri poterit. Utinam & manus Illyrici signatum, quem nullam justam causam amplius habiturum confido. Sed cave quæso longam subscriptionem, quæ vel seipsum scilicet, vel alios tacite acuset, vel totam nostram actionem suspectam reddat. Iterum vale & meo & Collegarum meorum nomine Collegas omnes tuos salutabis. Et meo nomine etiam rogabis Illyricum, ut bonorum virorum consilia sequatur, ne magis pro honore sui nominis, quam veritate sollicitus esse videatur, idque si nullius, saltem meo exemplo faciat, qui meum nomen non modo negligo, sed etiam conculcari patior, modo pia pax sine jactura veritatis Ecclesiae redimatur, paratus & vitam impendere, si ita Domino videbitur. Iterum & tertio vale. Raptim Tubingæ, 9. Martii, 1571.

Tuus ex animo frater

Jacobus Andreæ.

XXXVI.

Srariores à me acceperisti ad tempus, Vir Reverende & Charissime frater, non tabellariorum quidem penuria, qui complures oblati sunt, quam quod paroxismus apud nos exortus me admodum districtum tenuit, & perturbavit. Tantò enim plus molestiae ferunt ejus generis certamina, quo magis ingravescit ætas. Et accedit mihi, quod mulieribus, quæ sèpè matres fuere: ut tantò minus se ad partum idoneas esse fateantur, quo peperere frequentius. Scio tamen, ut maxime odiosi sint scandalique pleni Ecclesiastici conflictus, non tamen raro esse necessarios. Hac vero causa certè fuit, ut cum cogitationes studia & occupationes direxisse in ejus,

genet